

СВЕТОСАВНИК

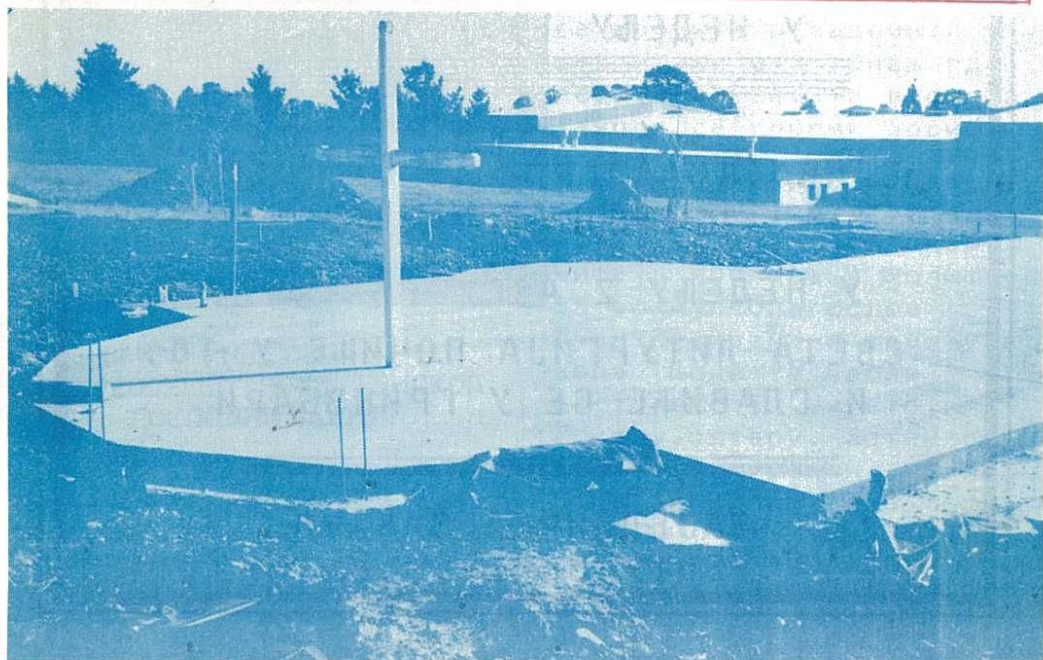
СРПСКЕ ПРАВОСЛАВНЕ ЦРКВЕНОШКОЛСКЕ ОПШТИНЕ „СВ. САВА“

230 Station St., CARLTON NORTH, VIC., 3054

ПОЗИВ ЗА ОСВЕЋЕЊЕ ТЕМЕЉА
ЦРКВЕ "СВЕТОГ САВЕ"
GREENSBOROUGH
У НЕДЕЉУ 21.6.1992.

- Дочек владика у 9,30
- Освећење Темељца
- Полагање Повеље у темељ
- Света литургија
- Заједнички ручак и весеље

**ВИДОВДАНСКА ПРОСЛАВА
ГРИНЗБАРА**

У СУБОТУ ВЕЧЕ 27.6.1992.

ПРОГРАМ ПРОСЛАВЕ:

- Предавање о Видовданским збивањима
- Рецитације школске деце о Видовдану
- Наступи све три фолклорне групе

**ПОМЕН КОСОВСКИМ ЈУНАЦИМА
У НЕДЕЉУ 28.6.1992.**

ХРАМ "СВЕТОГ САВЕ"-КАЛТОН

**КОНЦЕРТ ЗАБАВА СА ОРКЕСТРОМ
"СКАНДАЛ"**

У СУБОТУ ВЕЧЕ 18.7.1992.

**ПОМЕН ВОЖДУ ДРАЖИ МИХАИЛОВИЋУ
У НЕДЕЉУ 19.7.1992.**

**СЛАВА КОЛА СРПСКИХ СЕСТАРА
"ОГЊЕНА МАРИЈА"**

У НЕДЕЉУ 2.АВГУСТА 1992.

**СВЕТА ЛИТУРГИЈА ПОЧИЊЕ У 10.
И СЛАВИЋЕ СЕ У ГРИНЗБАРИ.**

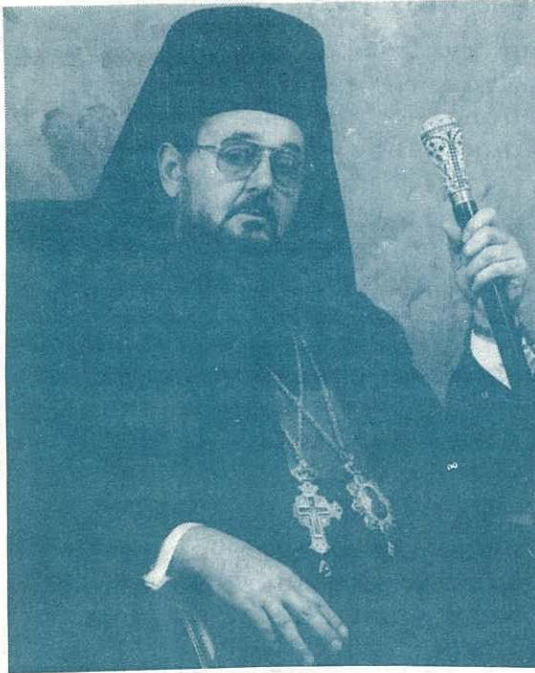

**ЗАЈЕДНИЧКА ЗАБАВА
У СУБОТУ ВЕЧЕ 29.8.1992**

КАКО СЕ ОСВЕЋУЈЕ ТЕМЕЉ ЦРКВЕ

У стара времена, кад није било бетона, копао се само ров, односно темељ за зид, а онда се вршило освећење ровова и првог камена који се полагао у темељ. Међутим, код нас у Гринзбари, као и Каленићу код Канбере, прво је освећено место за цркву, онда се ископао темељ и залила бетонска плоча. Потом се излива темељ са бетонском плочом. А онда се свети Камен темељац и полаже Повеља у црквени темељ.

Камен темељац може да освети само епископ, или у случају нужде свештеник опуномоћен од владике.

ЊЕГОВО
ПРЕОСВЕШТЕНСТВО ЕПИСКОП
ГОСПОДИН ВАСИЛИЈЕ

Пре освећења треба спремити камен четверо угаони на коме је урезан крст и датум освећења. Спреси се Повеља која је од пергамена, и на њу се напише коме је храм посвећен, за време кога епископа се освећује, у време кога владара, као и имена управе црквено-школске општине. Повеља се прочита и запечати у цев и улије у темељ где остаје за вечита времена. Такође се спреси водица и свето уље.

Одмах, на почетку освећења кади се темељ, читају прописане молитве за Божији благослов будућег храма и освећује вода. Њоме се кропи место где ће да стоји крст у олтару. Затим се

благосиња камен темељац и кропи светом водом, излива се свето миро. Потом се иде около и кропи темељ са светом водом.

Пред крај освећења мајстори узидијау камен и он ту остаје за вечита времена.

КАКО СЕ БИРА КУМ ЗА ОСВЕЋЕЊЕ ТЕМЕЉА

Српски народ каже: Бог па кум. Тиме се хтелo ка-зати колико треба кума поштовати и част му чинити. И домаћинске куће су то дословно примењивале. Кад је било какво весеље, или пак жалост, кум је увек био на главном месту.

Тако је и код црквених заједница. Када је било каква свечаност, а посебно када је црквена слава, онда кум седа за почасни астал где седе свештеници и представници црква и организација.

У Гринзбари код нас имамо кума црквеног имања, а то је г. Михаило Томић. Он је био и кум за освећење темеља Светосавског дома. Кад је 12. маја '91 освећендом - кум је био г. Данко Ђосић.

Сад, 21 јуна 1992 треба да се освети Темељац за нову цркву. И треба наћи кума. За очекивати је да кум буде члан ЦШО "Свети Сава", али црквени закон не одређује да треба кум бити члан ЦШО. Кум може бити сваки православни Србин.

Питаћете се: КАКО МОГУ БИТИ КУМ И ШТА ТРЕБА КУМ ДА УРАДИ. Управа је одлучила да онај који жели да буде кум темеља Нове Лазарице у Гринзбари, да назове предсника г. Витомира Обрадова на телефон: 330 3749 или у личном контакту до суботе увече 20. јуна 1992. и њему изрази жељу о кумству.

Тако ће вечито остати уписан као ПРВИ КУМ НОВЕ ЛАЗАРИЦЕ у Гринзбари.

РАДОВИ НА ДОМУ

И задња два месеца се доста радило.

- Вуле Богуновић са помоћником Драгом Остојићем и још неколика човека излили су бетон изнад мале сале и позади велике, тако да је све чисто и приступачно у свако доба године.

- Момчило Јеремић са Мирославом Томићом, Владом Ковачевићем и о. Драгомиром лакирали су малу салу.

Био је то обилат посао. Морало се прво опрати киселином да извуче масноћу из даске, па онда кад се осушило грубим папиром два дана шмирглати, а онда са два фина папира још по два дана. Кад се усисивачем покупила сва прашина прешло се на лакирање.

Тако се завршио један посао који чека на ред да буде урађен четири године. Сад ће бити лепша мала сала и лакше ће се моћи одржавати. Добровољним радом је уштеђено близу \$3000 долара.

- Раде Глоговац са сином Момчилом је поставио у кухињу мале сале керамичне плочице, и завршио све у клозетима. Тиме је мала сала потпуно завршена.

- Купљен је већи фрижидер за малу салу.

- Раде Оклобџија са помоћницима је поставио врата и преграде у клозетима код мале сале.

- Зоран Крварски је поставио све што се тиче канализације у клозетима, а такође је иако повређен у саобраћајном удесу поравнао земљу око цркве.

- Спасоје Цвикић је затворио врата што спајају велику и малу салу и поставио нове браве.

- Санко Аперлић је поклонио грејалицу на гас за малу салу. Иста је инсталирана у уторак 9. јуна. Ми се захваљујемо на овом вредном поклону брату Санку, молећи се Богу да му дадне здравља и сваког напредка.

ПРИМЕР ЗА УГЛЕД

На Васкрс ове године управа је била пријатно изненађена гестом нашег старог члана - оснивача црквено-школске општине Св.Сава г.Милорада Вековића, који сада живи у манастиру код Канбере. Он је по Манојлу Поповићу послао чек од 5000 долара за нову цркву у Гринзбари.

Кад је била прослава 40.годишњице постојања црквено-школске општине, захвалио сам се брату Вековићу на прилогу са питањем, зар има толико пара. Он по обичају мало оћута, наকাশља се и рече: "Хвала Богу! Човек кад нешто воли, онда он нађе начина да помогне". И заиста у те две реченице све је казано.

Речи г.Вековића да кад човек нешто воли, нађе начина и да помогне су права истина. Један број људи, који је одан напредку цркве Свети Сава и ради неуморно и даје све што има и опет су задовољни и радосни што им се труд види. Други пак, који су најалост у већини стоји пасивно и посматра, често непотребно мудрујући, и опет нису ништа богатији ни одморнији од оних који раде и помажу. То је знак да народна изрека: Ко цркви даје, Богу позајмљује, а Бог ником дужан не остаје - испуњава се дословице.

Црквена управа је одлучила да категорије приложника буду у следећем редоследу:

ЗАДУЖБИНАРИ ----- \$ 10 000 и више

УТЕМЕЉАЧИ ----- \$ 5 000-10 000

ВЕЛИКИ ДОБРОТВОРИ ---- \$ 3 500-5 000

ДОБРОТВОРИ ----- \$ 2 000-3 500

Њихова имена ће бити на Спомен плочи када се црква освети.

Милорад Вековић је себи обезбедио место међу Утемељачима, а док се црква заврши можда ће да се уврсти и у Задужбинаре.

КАД ЋЕМО ПОЧЕТИ ЗИДАТ ЦРКВУ

Често ме питају: "Кад ће почети зидање цркве". Обично одговорим: "Видећемо после освећења темеља".

А ево шта има да се види: Прво и најглавније, колико ће народа доћи да учествује у овој свечаности. Јер то ће бити мерило колико је српски народ ове парохије заинтересован за градњу цркве. Али то није довољно. Потребно је да тај исти народ приложи довољно да би се почела градња.

У прошлом броју Светосавника смо најавили да нам треба макар 150 хиљада долара да би почели, јер кад почнемо морамо до кубета завршити.

Да би сви ви били упознати у шта би се толики новац утрошио, навешћемо вам угрубо издатке. Морамо одједном купити сву вањску циглу да би била исте боје. Рачунамо да нам треба вањске цигле око 50 000. Она кошта \$ 480 по хиљади. Унутрашње цигле, за доњи део (без кубета) треба око 60 000 и она ће бити нешто јефтинија. Потребно је око 100 кубика песка, 500 врећа цемента, као и креч. Истовремено треба купити 10 округлих прозора, по специјалној наруџби и 6. полукружних а и врата, што ће коштати десетак хиљада долара. Онда, треба нам излити бетонску плочу за балкон (хор) и остале ненаведене ствари. Али највећи је издатак за зидаре. Због тога што има превише сводова и избочина, они ће тражити најмање \$600 по хиљади, што ће износити најмање \$60 000.

Сви наведени послови се морају одједном завршити, да би се онда полако постављала кровна конструкција и припремало за зидање кубета.

Зато вам кажемо, да не смемо почињати ништа док немаднено довољно пара да први део посла у потпуности завршимо.

Из црквене благајне смо залили темеље и више нема новца, једино можемо рачунати на вас сада за освећење, да нам бетонска плоча не би стајала без зидова.

Ми се надамо, драги парохијани да ће вас 200 фамилија приложити у просеку по \$ 1000 да би до Божића имали озидано ово што смо наумили.

Тако би најстарија црквена општина у Викторији имала и најлепшу цркву и највећи дом у Аустралији.

Унапред вам свима хвала и Бот вас благословио!

о. Драгомир

ПРИЛОЗИ ЗА ГРАДЊУ ЦРКВЕ

ОД 1.1. - 1.6.1992.

После апела у прошлом броју Светосавника изван број људи је донео прилог благајнику за градњу цркве. Такође су неколика човека дали прилоге кад се изливала бетонска плоча за храм па вам доносимо њихова имена.

Ви који на освећење будете дали прилоге, који ће бити уписани у грађевински фонд, моћи ћете да то клајмујете на таксу.

Тома Крчевинац	50	Ђуро Јакшић	50
Војисав Драгићевић	30	о. Драгомир Шиповац	500
Милош Чулић	20	Михаило и Милица	
Слободан Чулић	50	Мијатовић	1500
Раде Глоговац	100	Бранко Рупар	500
Момчило Глоговац	100	Обрен Поповић	20
Бранислав Савић	100	Јован и Милица	
Витомир Јевремовић	1000	Пјевач	500
Витомир Обрадов	200	Душан Косановић	200
Мирјана Обрадов	100	Неђо Маџаревић	50
Урош Дрљача	100	Јово Дубајић	100
Славица Тривунић	1000	Драган Шокчевић	100
Betty Fitzsimons	50	Зорка Шиповац	400
Живадин Петровић	500	фамилија Милорада	
Драгољуб Рушчуклић	50	Вековића	5000
Петар Крчевинац	50	Душанка Пољак	50
Степа Степановић	100	ЦШО Света Тројица	
Свето Андрејић	20	Перт	250
Алекса Шиповац	500	Бранко Ђорђевић	1000
Драгољуб и Стефанија		Бисерка Јовановић	100
Гвозденовић	1000		

**СРПСКА ПРАВОСЛАВНА НОВОГРАЧАНИЧКА МИТРОПОЛИЈА
ЕПАРХИЈА ЗА АУСТРАЛИЈУ И НОВИ ЗЕЛАНД**

СВЕШТЕНСТВУ И УПРАВАМА ЦШО.
ЕПАРХИЈЕ АУСТРАЛИЈСКО-НОВОЗЕЛАНДСКЕ
НОВОГРАЧАНИЧКЕ МИТРОПОЛИЈЕ

Часни оци, драга браћо и сестре,

Мир Вам и радост од Господа!

Од Светог архијерејског синода СПЦ. смо примили
Акт Бр. 1406 зап. 952 од 29 априла о. г. који гласи:

"Усвојити предлог Његове Светости Патријарха Српског Господина Павла и умолити Преосвећену Г. Г. епархијске Архијереје да, услед великог страдања Српске православне цркве и верног јој народа у Босни и Херцеговини, позову подручно им свештенство, монаштво као и све верне на СТРОГИ ПОСТ у времену од 22. до 28. јуна о. г. како би тако припремљени могли приступити Светим Тајнама Исповести и Причешћа на Видовдан ове године!"

О предњој одлуци Светог архијерејског синода СПЦ. вас обавештавамо ради знања и сходног поступка.

С благословом,

Епископ
Аустралијско-новозеландски
Новограчаничке Митрополије

ПРОГРАМ
ОСВЕЋЕЊА ТЕМЕЉА ЦРКВЕ
212 Diamond Creek Road,
GREENSBOROUGH

У НЕДЕЉУ 21.6.1992

- Дочек владика у 9³⁰

СЛУЖИЋЕ ОБА ВЛАДИКЕ: ВАСИЛИЈЕ И ЛОНГИН
СА СВИМ СВЕШТЕНСТВОМ ВИКТОРИЈЕ
А ДОЋЕ НАМ И АРХИМАНДРИТ О.САВО.
ОМЛАДИНА ЋЕ У НОШЊАМА САЧЕКАТИ ГОСТЕ
ПРЕД ЦРКВИШТЕМ. ДОЋИ И ВИ НА ВРЕМЕ!

- Освећење Темељца

- Полагање Повеље

у темељ

- Света литургија

Пошто је ово зимски период, када може да буде и хладно и кишовито, Управа је одлучила да се изнајми велики шатор и разапне где ће бити црква, тако да ћемо бити заштићени од свих временских непогода.

Обезбеђен је екстра паркинг преко пута, код школе, али после 11 и 30.

- Заједнички ручак

и весеље

СВИРАЋЕ ОРКЕСТАР ЗОРАНА РАКОЧЕВИЋА

Ставови Круне о правном и политичком уређењу Српске Државе Устав Савезне Републике Југославије — правно ништаван

Принц Петар, најстарији син престолонаследника Александра, прими Причешће на Васкрс у храму Светио Саве у Лондону

Два саветодавна шела престолонаследника Александра Карађорђевића, Крунски савет и Крунско веће, на позив Престолонаследника, размотрала су стање настало пролашњем Устава Савезне Републике Југославије. У саоп-

штењу из Канцелације престолонаследника Александра, објављеном 11. маја, се каже да је крунски принц Александар прихватио следеће мишљење Крунског савета и Крунског већа:

Усвајање Устава Савезне Републике Југославије 27. априла 1992. године одражава континуитет са комунистичком Југославијом која је, руководећи се политиком Коминтерне од 1924. године и лажном идејом о два различита народа, вештачки раздвојила Србију и Црну Гору.

Тада је то учињено нелегалним и нелегитимним одлукама АВНОЈ-а (1943), а затим и Декларацијом о проглашењу ФНРЈ (1945) и Уставом ФНРЈ (1946) који нису били утемељени на легитимитету. Истовремено, српски народ је био лишен, мимо своје воље, Династије којој су на незаконит начин одузета права. Држава је била проглашена Републиком са главним образложењем од комунистичких законодаваца да је „монархија била највећа сметња стварању нове Југославије, братске и демократске заједнице равноправних народа“.

Идеју уједињења Србије и Црне Горе и стварања јединствене државе српског народа спровела је новембра 1918. године Подгоричка Српска Велика Народна Скупштина у Црној Гори. Она је „као вјерни тумач жеља и воље цјелокупног Српског народа у њој, вјерна историјским предањима

о завјетима својих предака, који су се за њих вјековима борили“ одлучила „да се Црна Гора са братском Србијом уједини у једну једину државу под династијом Карађорђевића...“ Тако уједињене, Црна Гора и Србија су, са осталим Србима, Хрватима и Словенцима, створиле Краљевину Срба, Хрвата и Словенаца, касније Југославију, подаривши тој новој држави своју државност.

Уставом „треће Југославије“, вековна идеја уједињења Србије и Црне Горе и стварања јединствене државе српског народа још једном је изиграна! Уједињење Србије и Црне Горе, спроведено 1918. године, гурнуто је тако у још дубље поноре заборава! Октроисани устав Савезне Републике Југославије, у духу Устава 1974. године, поново даје уставно правну потврду деоби српског народа. Удружењем „Државе Србије и Државе Црне Горе“ у вештачку творевину федерално-конфедералног типа, какву инаугурише нови Устав, дефинитивно се дели српски народи међусобно одваја авнојевским границама „националних држава“. При томе, српски народ бива лишен државе сопственог имена, сопствене химне и сопствене заставе.

Ова историјска неправда мора заувек бити отклоњена. Устав Савезне Републике Југославије је, правно гледано, апсолутно ништаван правни акт. Донет је по неуставном поступку, усвојен и проглашен од нелегалног и нелегитимног, једностранског делегатског Већа Скупштине и противно важећим уставним актима Србије и Црне Горе. Такав устав мора бити формално суспендован. С обзиром на његову ништавност, будуће законодавство ће такође бити правно ништавно.

Једино демократско решење за целокупни српски народ и све националне мањине које са њим живе јесте у истинским слободним изборима за Уставотворну скупштину, уз пуно остварење свих услова које демократски избори траже.

Обавезна демократској и уставној традицији српске државе, Уставотворна скупштина би оснажила Резолуцију Подгоричке Српске Велике Народне Скупштине у Црној Гори од 1918. године, одговарајуће декларације српског народа, као и одлуке представника осталих народа и националних мањина које живе на српским земљама, о уједињењу у заједничку државу на челу са законитим наследником Престола из

династије Карађорђевића.

Србија је у својој историји била република само у периоду комунистичке диктатуре! Мишљење је Крунског савета и Крунског већа да је парламентарна уставна монархија као облик државног уређења Србима блиска и да проистиче из сопствене државно-правне традиције. Круна обележава континуитет српске државе и симбол је јединства свих Срба ма где се они налазили. Круна не може занемарити чињеницу да је разарањем Југославије готово три милиона Срба приморано да живи ван граница сопствене државе али се одлучно залаже да се спорна питања решавају мирним путем. Право на самоопредељење народа који су Југославију стварали мора бити гарантовано од стране Круне.

Крунски савет и Крунско веће верују да једино Круна може обезбедити млађим генерацијама бољу будућност јер она гарантује стварање једне модерне демократске државе у којој би идеје и потенцијал младих људи могли доћи до пуног изражаја. Само таква држава може омогућити стабилан политички и економски развитак наше земље и њено укључење у интеграционе процесе у Европи и у свету.

ХАЈКА НА СРБЕ

Преносимо вам одломак из Православља о хајци на Србе. За моје схватање врло објективан чланак. Пре наведеног текста он говори о спољашњим непријатељима и њиховим интесним сферама, а онда о нама...

Осим спољашњих интереса и разлога за демонизацију Срба, морамо признати да и друштвено-политичка ситуација у Србији иде у корист нашим непријатељима. Све западне земље комунизам схватају као највеће зло за човечанство, против чега су се бориле 70 година. На жалост, од свих југословенских република само су се у Србији и Црној Гори задржала комунистичка безбожничка руководства. На власти су остале оне странке чији је симбол црвена петокрака. Као последње остатке комунистичке идеологије у Европи, који су се одржали у Србији, Запад жели да искорени. Када западни човек види да је Србија окићена црвеном петокраком, то је већ довољан разлог да ту државу сматра комунистичком и на сваки начин настоји да уништи такав режим, свим средствима: економским, политичким, а ако треба и војничким. Нема никакве вредности изговор да код нас власт није комунистичка него социјалистичка партија. То је исто. И Југославија се називала социјалистичком, али је у њој владао комунистички систем. Социјалистичке партије у Србији и Црној Гори немају никакве сличности са социјалистичким партијама на Западу. У Француској и Шпанији на власти су социјалистичке партије, али њихов симбол је ружа, а код нас оне имају црвену петокраку, што јасно доказује да су лењинистичко-безбожничке превенијенције.

Али нису само други криви за нашу несрећу. И велики део Срба сноси одговорност за ово што нам се догађа. Све европске државе

ПРАВОСЛАВЉЕ

и сви народи који су били под влашћу комунизма, па чак и Албанија, када су добили прилику да на изборима искажу своју вољу, одбацили су то зло. Ваћински део српског народа то није учинио. На првим слободним вишестраначким изборима, после полувековне диктатуре, у Србији је на власти остала иста безбожничка партија, од које су управо Срби доживели најгора зла. А што је највећи парадокс, социјалистичко-комунистичка партија добила је највећи број гласова на селу, и то баш од оних који су највише страдали у комунистичком ропству. Проглашавали су сељачке кулацима и непријатељима социјализма, осуђивали их на вишегодишње робије у време принудног откупа, наметали им велике порезе, сељачка деца нису имала право на дечји додатак, исмејавали су их када су ишли у цркву и славили крсне славе. Све у свему, велики број Срба допринео је одржању комунистичке идеологије, а самим тим и изазвао отпор развијених западних земаља према Србији и Србима.

Међутим, без обзира какав је режим у Србији и која је странка на власти, не бисмо смели да пристанемо на ултиматуме са позиција силе, који су плод неистина о кривници српског народа. Ни у ком случају не можемо прихватити да се жртва прогласи за кривца. То је питање националне части, поноса, правде и достојанства. Само зато што Срби из Босне не желе да живе у цамахирији сличној Либији, Србију и Србе проглашавају агресорима и терористима, а муџахадине легалним органима. Срби су свесни да би у Босни под влашћу муџахедина имали исти статус који имају хришћани у исламским државама, а то значи били би робови, слуге, каурска раја, без основних људских права. Уосталом, Срби су то на својој кожи осетили за време петвековне исламске окупације. Ваљда је дошло време да се и Срби послуже историјом као учитељицом живота.

Проф. Драган Терзић

Отац Драгомир Шиповац са добитницима заслужних "Гра

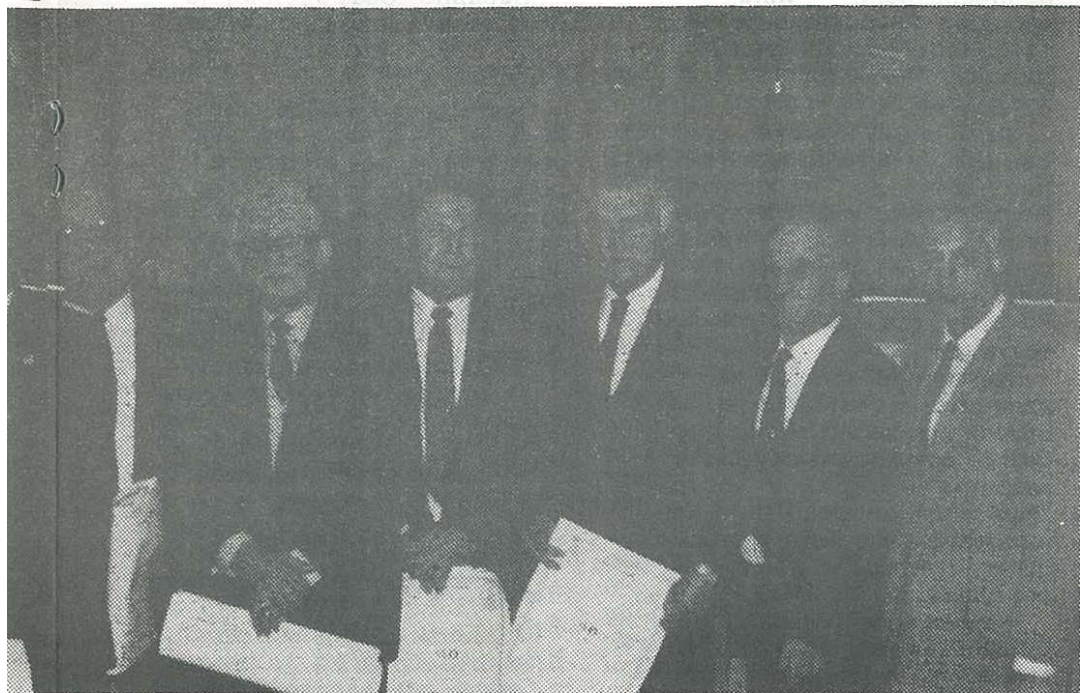
*- Ко поштено мисли
и ради, може да се
нада Божјој правди -*

Сада већ давне 1952., тачније 18. маја одржана је Прва редовна скупштина Слободне српске православне црквено-школске општине "Свети Сава" из Карлтона. За првог председника је изабран господин Воја Топаловић, бивши краљевски ордонанс официр.

Нешто раније, 1950. била је основана привремена ЦШО. Прво богослужење у Украјинској православној цркви служио је отац Буда Букић.

Почетком 1963. купљена је стара методистичка црква у Карлтону. Уз знатно преуређење и декорисање то постаје прва српска црква у Аустралији коју руски православни епископ Антоније освећује 4. фебруара 1963. и посвећује је Светом Сави. У Свети Престол су стављене мошти Великомученице Варваре. У то време парох је био неуморни отац Славко Ничетин. После њега следе: о. Сава Цупаћ кога је рукоположио први Слободни српски владика за Аустралију и Нови Зеланд блаженоупокојени епископ Димитрије, о. Влада Дејановић, о. Мирослав Јовановић који је иначе најдуже опслуживао Цркву.

Ц.Ш.О. У ВИКТОРИЈИ „СВЕТИ САВА“ ИЗ ПРОСЛАВИЛА 40 ГОДИНА ПОСТОЈАЊА

„Грамата“ поводом 40-годишњице најстарије српске цркве

Након њега Црква је имала доста муке док није добила величанственог свештеника оца Драгомира Шиповца чија одлучност и пожртвовање уливају поверење и поштовање према Светој Српској цркви.

Не сме се заобићи огроман труд и улога свих досадашњих председника ЦШО. То су: Воја Петровић, Растко Николић, Борислав Петровић, Тодор Јелић, Сретко Бошковић, Илија Чубрило, Обрен Поповић, Ратко Божиновић, Младен Стакић, Раде Оклобција и Витомир Обрадов (данашњи председник). Сваки од њих је на свој начин оставио велики траг у овој ЦШО.

Године 1981. купљено је

земљиште у предграђу Гринзборо-у. Четири године касније није конструкција будућег дома ове ЦШО уз огромну помоћ чувеног српског добротвора Данка Ђосића. Исте те, 1985. 21. априла епископ Петар (данас блаженоупокојени) освећује земљиште. Први кум је био Михаило Томић.

Ипак, највећа радост доживљена је о црквеној слави 1988. када је ова у свему примерна Црква прославила у свом новом дому прославила свог патрона Светог Саву. Ту радост је увеличало присуство архимандрита оца Саве.

Толико, укратко, о историји. У суботу вече били смо сведоци једног

величанствено чина - прослави 40-годишњице ове најстарије Српске црквено-школске општине у Аустралији.

Сала је као и обично када ова ЦШО нешто слави била испуњена до последњег места. Ако се има у виду да је то једана од највећих српских сала у Аустралији, није тешко претпоставити колико је Срба присуствовало те вечери.

Изванредан водитељ као и увек био је господин Јован Пјевач. Претходно је као што српски обичаји налажу Свету молитву одржао отац Драгомир Шиповац чије ће име несумњиво бити златним словима исписано у историји ове ЦШО.

Уследили су говори где је први изашао да поздрави присутне господин Вито Обрадов председник ЦШО. Господин Обрен Поповић је затим евоцирао успомене на почетке ове ЦШО.

Наступ фолклорних група (мале и велике) "Авала" био је нарочито атрактиван. Њихов учитељ Малиша Седларевић је тако добио признање на отвореној сцени за свој мукотрпни рад на очувању српске традиције. Председник родитељског одбора господин Бранко Тешић је фолклорцима предао признања.

На крају је уследио забавни програм који су приредили оркестар Зорана Ракочевића и распевани естрадни уметник Јовица Ђорђевић.

Вреди споменути и коло српских сестара ове Цркве које је припремило изванредно укусну храну. Бар је такође био на висини.

Наравно, овај јубилеј је само увод у хиљаде и хиљаде који ће уследити у будућности.

Треба споменути да ће већ 21. јуна ове године ова ЦШО опет бити поприште изузетног догађаја. Тога дана ће, како се очекује, ~~владати~~ Лонгин и Василије осветити темеље будуће цркве која ће бити подигнута поред дома и која ће личити на чувену Лазарицу.

ИМЕНА СРБА КОЈИ СУ
БИЛИ ЧЛАНОВИ Ц.Ш.О.

ОД 1952-1992

Бранко Ђорђевић
Борислав Петровић
Витомир Петровић
Властимир Михаиловић
Драган Триван
Доброслав Ђорђевић
Душан Бусија
Ђорђе Козић
Живота Нешић
Лазар Јузбашић
Милан Станић
Милан Цимбаљевић
Младен Сојевић
Милорад Вековић
Петар Голијанин
Радмило Б. Живковић
Радмило В. Живковић
Радојица Ћираковић
Раде Јоветић
Степа Степановић
Станиша Грујић
Владимир Бошњак
Михаило Томић
Обрен Поповић

МЕМОРАНДУМ СВЕТОГ АРХИЈЕРЕЈСКОГ САБОРА СРПСКЕ ПРАВОСЛАВНЕ ЦРКВЕ

Свети Архијерејски Сабор Српске Православне Цркве сматра својом светом дужношћу и обавезом да се са свог овогодишњег редовног заседања, у овом пресудном историјском тренутку, обрати православном српском народу и међународној јавности поруком одговорности и забринутости, али и речима утехе и охрабрења.

Обраћајући се својој верној деци и целокупном српском народу, Сабор то чини речима Господа Исуса Христа: "Нека се на плаши срце ваше и нека се не боји: верујте у Бога и у мене верујте!"

Није ово српском народу први пут у његовој историји да се нашао на распећу. Српски народ није непознат европској, па ни светској заједници народа. Он, наиме, није народ без историјских корена и трагова, дела и плодова, хришћанског опредељења и проверених моралних начела. Зато он има своје место под сунцем и међу другим народима.

Није, надамо се, непозната ни његова новија и најновија историја. После мукотрпних и пожртвованих ослободилачких ратова деветнаестог и прихидеценија двадесетог века, он учествује у оба светска рата - надамо се да ни данас није непознато на чијој страни. Не би требало да је непозната ни чињеница да је у првом светском рату Србија изгубила готово половину свог одраслог мушког становништва и да је тада сваки четврти Србин дао свој живот за слободу и правду.

Огромне су његове жртве за

људско достојанство, за правду, и за ствар савезника и у другом светском рату. Жртве сурове нацистичке и фашистичке окупације и по много чему њом проузроковане крваве револуције, он је после рата постао жртва комунистичке тираније, и то не без кривице и неких од његових ратних савезника.

Трагови ратног страдања и поратног насиља видни су и до данас у свим областима његовог живота. Комунистичка неистина о збивањима у рату постала је у миру извориште великих обмана о српском народу, као и о другим народима на овим просторима, како на унутрашњем тако и на међународном плану.

Колико су те обмане дубоке, види се и по чињеници да је српски народ једини европски народ који своје ратне жртве сахрањује и ратне трауме лечи тек пола века после рата. Он, штавише, заједно са осталим народима, својим суседима, тек сада решава виталне проблеме које су други народи у Европи већ давно решили.

1. Југославију као државу, онаква каква је била, нису стварали само њени народи. Њу је стварала иста ова Европа која је данас тако немилосрдно разара, прихватајући оптужбе да је за сва њена стара и нова зла крив искључиво српски народ. При томе Европска Заједница, судећи по њеноме понашању, као да је поинствовела српски народ са режимом који је у њему владао, а добрим делом и

данас влада.

Не треба изгубити из вида да је исти тај Запад деценијама подржавао послератни комунистички режим у Југославији, како политички тако и економски. Тиме је у многама допринео његовом учвршћивању и дугогодишњем господарењу читавим народима.

У огледалу садашњих збивања, међутим, српски народ, главна жртва наметнутог система и идеологије, сада се неоправдано приказује као главни кривац за све што се догађало и догађа.

2. Православна Црква Српска и српски народ никада нису били присталице безбожног комунизма нити било какве тоталитарне идеологије. Наша Црква јесте за јединство српског народа и Српских земаља, али и за праведно решење националних права и егзистенцијалних проблема свих народа који живе са њим или у његовом суседству.

Поред оптерећења наслеђених из прошлости, стање у нашој земљи је, пре свега, последица комунистичке тираније. Сви смо били њене жртве, али је очигледна чињеница да је то у највећој мери био српски народ, који је једини био издељен на вештачке нације и републике, без његове слободно изражене воље.

Данас Европска Заједница наметнута решења тоталитарне идеологије брани и чак намеће као коначна историјска решења. То првенствено важи за међурепубличке границе, које су и за сам

комунистички режим биле тек административне границе, иако оне пресецају живи организам српског народа, раздвајају му вековна станишта, светиње, гробове, манастире и споменике културе.

3. Српско питање у Хрватској, Славонији, Далмацији, Босни и Херцеговини не постоји од јуче. Да ли је међународна заједница заиста жели да помогне у налажењу праведног и трајног решења или пак да наметне неправедна и неприродна решења, у складу са тренутним интересима такозваног новог светског поретка?

Таква решења би, међутим, неминовно постала, због своје неприродности и неправедности узрок нових несрећа и гробова. Борба српског народа за свој опстанак не може бити поистовећена ни са једним режимом, па ни садашњим.

Српско питање на Балкану постоји независно од свих система и режима. Било какво неправедно решење - није решење ни за кога: ни за нас, ни за наше суседе, ни за Балкан, ни за Европу. **А Србија је била Европа и пре Западне Европе.** Она је и до данас привржена најдубљим хришћанским темељима Европе, о чему сведоче српска духовност и култура.

Црква у Српским земљама, по самој својој природи, не може се поистоветити ни са каквим границама. Она брине за читав свој народ, ма где био, као и за сваки народ братског нам рода адамовског. Признајући и поштујући права свих народа, са којима живимо, ми их позивамо да се замисле над чињеницом да ћемо опет

бити суседи. Исто ће нас сунце грејати, иста земља хранити, истим ћемо се језиком и даље споразумевати, исти ће нас Бог гледати и судити.

4. Са жаљењем констатујемо да партије на власти у Србији и Црној Гори, наслеђујући структуре и органе, средства и начела послератног комунистичког система, ни данас не омогућују равноправни демократски дијалог у друштву, нити поделу одговорности и сарадњу са свима осталима.

5. Иако на другачији начин, те партије, ништа мање ефикасно, не допуштају Цркви да заузме оно место у друштву које јој је вековима припадало и које јој припада у складу са њеним духовним и моралним вредностима.

Атеисти су и даље повлашћени слој у друштву, посебно у просвети. Власт обећава исправљање историјских неправди и насиља над Црквом и савестима људи, али практично не испуњује ниједно битно обећање. Веронаука је поново искључена из школа;

Господу Христу и Светом Сави затворене су и школе и дечије душе; црквена имовина која треба да буде враћена Цркви развлашћује се и распродаје, упркос вољи дародаваца и задужбинара коју су и турске власти поштовале, као што је поштују и све правне државе.

6. Власти у Србији и Црној Гори још увек нису спремне да истински прихвате национално помирење, зацеле последице грађанског и братоубилачког рата и створе предуслове за духовни препород и оздрављење народа.

Зато се Српска Црква отворено ограђује и дистанцира од ове и овакве власти и њених носилаца, као и од њиховог без народа донетог Устава и од припреманих избора, који не уливају поверење како својом исхитреношћу тако и начином на који се припремају.

7. Српска истински народна и саборна Црква, потпуно свесна трагике тренутка и судбинског раскршћа на којем се налази народ, поново позива на стварање владе народног поверења, националног јединства и свенародног спаса.

Подсећамо све на власти, посебно у Србији да ничија столица није важнија од судбине и слободе целог народа и да нико нема монопол над народом и будућношћу наше деце.

8. Постојеће власти нису биле на висини своје међународне одговорности, нити су биле у стању да на правичан начин одбране виталне интересе Српског народа. Многа зла и злочини, као и циљеве за које је вођен овај унутрашњи рат, великим делом су последица полувековног идеолошког тровања не само Српског народа него и свих осталих народа бившег југословенског простора.

Било би нечасно и кратковидо приписати било ком народу, поготово Српском, зла почињена у наше дане у његово име од стране Брозових генерала са обе стране фронта, доскорашњих Титових идеолога и политичара било Љубане и Загреба, било Београда и Сарајева, било Скопља и Подгорице. Није требало да

своју неспособност за преговоре и договор претворе у рат међу народима који се тек ослобађају од комунистичког ропства и понижености. Исти они који су уложили огромна средства и моћну пропаганду за стварање друге Југославије сада користе још горе методе за разарање живог ткива свих нас као људи и народа.

Не треба изгубити из вида да границе пролазе не само између република, него и кроз живу везу породица, пријатељстава, крвног и духовног сродства, после вековне историје, нарочито после последњих 70 година заједничког живота.

9. Ми са тугом у срцу и горчином у души упућујемо протест, колико против властодржаца на тлу бивше Југославије, толико и на адресу Европске Заједнице што на бруталан и непромишљен начин подстичу на разарања скоро свега што нас је као људе и цивилизоване народе зближавало и спајало. Западна Европа, која се данас уједињује, својим понашањем као да помаже наше братоубилачко раздвајање и разбијање, посебно раздробљавање српског народног и духовног организма.

Због оваквог понашања Срби губе поверење у поједине водеће политичаре и институције на европском Западу и у Америци. Трагична је чињеница да српски хришћански народ обележава 50-годишњицу свога страдања (геноцида) у злогласној нацистичкој "Независној Држави" Хрватској, као и на

просторима Косова и Метохије, управо својим новим страдањима.

10. Поштујући и признајући права свих људи и народа са којима вековима живимо на овим просторима, ми са болом констатујемо резултате досадашњих комунистичких и посткомунистичких режима у свим бившим југословенским републикама: десетине хиљада мртвих, вишеструко више рањених преко милион изгнаника и избеглица, порушени храмови и домови, испражњена села, запустела огњишта.

Само на подручју Епархије Славонске испражњено је и затрвено 286 српских села, а у четири Епархије, где Срби живе измешани са Хрватима, уништено је око 200 српских православних храмова, међу којима и катедрални храмови у Пакрацу и Карловцу, и Епархијски центри у Загребу, Пакрацу и Карловцу.

Овим не прикривамо, него - напротив, жалимо и у исто време осуђујемо рушење и многих хрватских римокатоличких храмова и муслиманских богомоља као и убијање и прогоњење невиног становништва и сва остала злодела која безумље рата доноси.

11. Такође осуђујемо свако убиство и сваки злочин извршен од стране припадника било које војске или било којих наоружаних формација, српских, хрватских или муслиманских. А изнад свега осуђујемо нападе на хуманитарне конвоје Црвеног крста или помоћи у храни и лековима угроженом или опкољеном страновиштву.

12. Са болом у души не можемо прећутати чињеницу да су за Србе у Хрватској и Босни и Херцеговини поново отворени концентрациони логори, као што су Сухопоље код Вировитице, Оџак у Босанској Посавини, Дувно и Ливно, Смиљан у Лици и други. По сведочењу избеглица, опет су отворене бездаге јаме у које се, као и трагичне 1941. године, поново бацају недужни Срби, као што су јаме у Шурманцима код Међугорја у Херцеговини и Катина јама на Велебиту између Госпића и Карлобага.

Посебно истичемо случај вишенедељног држања у концентрационом логору преко 4000 Срба у Оџаку код Босанског Шамца: они су на реч предали оружје и са својих огњишта одведени у масовни логор, где им је судбина неизвесна до данас. Очигледно је да је Србима и српским насељима у Босанској Посавини намењена иста судбина као недавно онима у Западној Славонији и онима у Западној Херцеговини, то јест прогони, затварања и пражњења српских насеља и бекство у избеглиштво или сабирање у логоре.

Поред тога, у Ливно је заточено 643 мушкарца, жена и деце српске народности, а у Дувну 570 Срба и Српкиња. А шта тек рећи о судбини Срба у приморским градовима Далмације? У овом контексту ваља подсетити на недавне изјаве председника Хрватске Туђмана и председника Босне и Херцеговине Изетбеговића да су радије изабрали сувереност и независност по цену рата него

мир без суверености и независности.

13. Као људи и хришћани, а нарочито као епископи Цркве Христове, изненађени смо чињеницом да извесне владе Европе и света нису увиђале страдање Српске Цркве и српског православног народа од фашизма и комунизма.

Те владе никада нису узеле у заштиту хришћане, посебно православне, ни у Југославији ни уопште у Источној Европи, за време деценија комунистичке диктатуре. Тако нас и данас дубоко боли нехуман однос званичне Европе према проблему егзистенцијалног, духовног и културног идентитета и опстанка српског народа, на који је био насрнуо фашизам, затим комунизам, а данас тоталитарни менталитет такозваног новог светског поретка.

14. У овом контексту ми апелујемо на све европске институције и на све одговорне међународне чиниоце, а пре свега на Уједињене Нације и Европску Заједницу; да изврше морални и политички притисак на владу Хрватске да се не руше наши храмови и црквени центри. То се, нажалост, дешава и тамо где нема борби, као што је недавно било у самом Загребу (где је 11. априла 1992. минирана Митрополитска резиденција и Музеј Митрополије загребачко-љубљанске).

Апелујемо такође да се обезбеди слободан пролаз за наше епископе и свештенство у оним деловима Хрватске и Босне и Херцеговине које контролишу хрватске и

муслиманске снаге да би слободно и несметано вршили своју пастирску и хуману службу, без обзира на републичке и државне границе, као и да им се пружи ефикасна заштита уз помоћ међународних мировних мисија.

Исту такву помоћ и заштиту очекујемо, наравно, и тражимо и за римокатоличке бискупе и свештенике и верске службенике Исламске заједнице на територијама Српске Крајине и српских делова Босне и Херцеговине. Наглашавамо на овом месту да четири наша епископа, чија су седишта у границама новонастале хрватске државе (Загреб, Пакрац, Шибеник и Карловац), нити могу да резидирају у својим седиштима нити да обављају своје архипастирске дужности, док су сви римокатолички бискупи у Србији и Црној Гори слободни у вршењу своје црквене мисије, а једино на што се они могу пожалити јесу ситне непријатности и увреде од стране неодговорних појединаца или група, којима је општи хаос помутио памет и помрачио савест.

15. Такође апелујемо на све власти у Србији и све чиниоце у Европи и свету да се поштују права и дужности свих који живе на Косову и Метохији, али и да се не намећу решења под притисцима са било које стране, него да се истински подржи хумани и праведни демократски поредак који ће дати заштиту свим људима и народима на том простору који је, због свег духовног, националног и културног значаја, за српски народ оно што је Јерусалим за Јевреје.

Свим срцем својим желимо и молимо се Распетоме и Васкрсломе Христу Богочовеку, Спаситељу свих људи и народа, да престане рат, и толико неопходни мир и спокој што пре дођу међу све нас - Србе, Хрвате, босанске муслимане, Албанце и све наше суседе.

СРПСКИ ГЛАС

ИСПРАВКА

У прошлом броју Светосавника, свештеник је направио грешку у чланку о Четрдесетогодишњици ове ЦШО где је ставио да су код господ. Војислава Топаловића отишли Радојица Ћираковић, Брана Живановић и Бора Петровић.

Г.Боро Петровић то исправља наводећи да није код њега ишао Радојица Ћираковић.

Свештеник се извињава ако је направио грешку приликом састављања чланка по разговорима.

СПИСАК ЧЛАНОВА СРПСКЕ ПРАВОСЛАВНЕ
ЦРКВЕНО-ШКОЛСКЕ ОПШТИНЕ "СВ.САВА"
МЕЛБУРН 1952 ГОДИНЕ

Александар Бадивук	Војин Беадер
Александар Бајабин	Влада Милојковић
Александар Вујић	Војислав Милошевић
Александар Милошевић	Војислав Грујић
Алекса Пантелић	Веселин Терзић
Адам Карапанџић	Војин Малиновић
Аћим Шандић	Вечеслав Кобељев
Александар Станковић	Велемир Недељковић
Александар Ћосић	Владислав Поповић
Александар Ђурић	Војо Контић
Бранко Ђорђевић	Витомир Петровић
Божидар Петровић	Василије Ћеранић
Богосав Ранковић	Василиј Јановић
Божидар Пешић	Вукоје Гвоздић
Бојин Остојић	Васо Шајатовић
Божидар Крстић	Властимир Михајловић
Блажо Бојић	Георгије Крстић
Бранимир Пешић	Гавро Божић
Богомир Симоновић	Гојко Борковић
Бошко Вељковић	Гојко Делић
Будимир Рељић	Гвозден Ђурић
Божидар Латковић	Грујица Симић
Божидар Кузмановић	Душан Симић
Будимир Ђукић	Драгиша Томић
Божидар Илић	Драгослав Пантић
Бранислав Букмировић	Драган Триван
Бранко Веселиновић	Душан Миловић
Бранислав Поповић	Драгослав Стојадиновић
Бранислав Кесеровић	Давид Бибић
Боривоје Шола	Доброслав Ђорђевић
Божидар Милошевић	Драгобран Јовановић
Борислав Петровић	Драгутин Живановић
Бошко Бејатовић	Драгољуб Рачић
Бранко Скочић	Дара кантар-Терзић
Борисав Миливојевић	Драгутин Пејовић
Богдан Нонковић	Душан Бусија
Боривоје Милошевић	Драгутин Бунчић
Бран Ивановић	Душан Поповић
Благоје Келић	Драгомир Секулић
Божо Кантар	Драгослав Марковић
Војислав Топаловић	Драгољуб Рацић

Драгомир З. Павловић
 Драгомир Р. Матић
 Драгован Алексић
 Душан Сламковић
 Драгослав Ратковић
 Добривоје Бараћ
 Драгослав Петровић
 Душан Ивановић
 Душан Аралица
 Драго Крижановић
 Драгослав Михајловић
 Ђуро Забадал
 Ђорђе Зајковић
 Ђурђе Васовић
 Ђорђе Беговић
 Ђорђе Козић
 Ђуро Жакула
 Ђорђе Ђукић
 Ђорђе Илић
 Ђорђе Радовановић
 Ђурђе Остојић
 Живојин Крстић
 Жарко Недељковић
 Живота Нешић
 Живојин Аничић
 Живојин Стаменковић
 Живко Поповић
 Живојин Голубовић
 Живко Муњин
 Живорад Николић
 Звездан Величковић
 Зоран Дебељковић
 Захарије Ђорђевић
 Илија Косановић
 Илија Влаисављевић
 Иван Ткалчевић
 Ивко Јаковљевић
 Иван Ковановић
 Илија Колунџија
 Јанко С. Тркуља
 Јаков Арсевовић
 Јован Вагић
 Јован Лазаревић
 Јордан Милић

Јован Грданички
 Јаћим Филиповић
 Јованка Ристић
 Коста Батић
 Кузман Давидовић
 Коста Радовановић
 Катарина Петровић
 Лазар Јузбашић
 Лука Сворцан
 Лазар Драгићевић
 Лука Рељић
 Лука Беговић
 Лука Драгојло
 Лазар Сремац
 Лазо Самарџија
 Лабуд Ивановић
 Лазар Кнежевић
 Ленка Лежачић
 Љубо Петровић
 Љубомир Станковић
 Матеја Митровић
 Милорад Баларевић
 Момчило Јовановић
 Миодраг Покорни
 Милош Каровић
 Мирослав Тодоровић
 Милош Нинковић
 Миле Милидраг
 Миле Момчиловић
 Миладин Милосављевић
 Миленко Динић
 Марко Бањанин
 Миодраг Павловић
 Милан Обрадовић
 Миленко Павловић
 Миодраг Бошковић
 Мило Радовић
 Миливоје Вучинић
 Милија Милић
 Миодраг Теофиловић
 Миленко Мијановић
 Миодраг Радић
 Милан Станић
 Мирко Буквић

Младен Сушница
 Милош Ковачевић
 Магда Бусија
 Мијат Бардак
 Миодраг Марковић
 Милан Цимбаљевић
 Милорад Јовић
 Марко Јоксовић
 Миодраг Ж.Петровић
 Милија Ђорђевић
 Миле Воркапић
 Младен Васић
 Милован Пауновић
 Миленко Станић
 Михаило Димитријевић
 Милутин Милошевић
 Миломир Јовановић
 Матија Матић
 Младен Сојевић
 Милосав Миловановић
 Мохажло Бенчић
 Милорад Вековић
 Миливоје Павловић
 Милован Максимовић
 Милутин Вучковић
 Миодраг Тошић
 Милан Шандић
 Милоје Ратковић
 Милан Тодоровић
 Милош Гвозденовић
 Мила Бистрин
 Милован Миловановић
 Михајло Бусија
 Новко Ђорђевић
 Никола Радивојша
 Никола Драгојло
 Ненад Живановић
 Никола Ракић
 Никола Плећаш
 Никола Милинковић
 Обрен Давидовић
 Обрен Златковић
 Обрен Поповић
 Обрад Тркуља

Остоја Кевић
 Петар Станић
 Павић Павићевић
 Петар Голијанин
 Петар Степановић
 Петар Маљковић
 Петар Поповић
 Павле Благојевић
 Петар Кузмановић
 Пантелија Вучинић
 Ратко Лазић
 Радмило Б.Живковић
 Радивоје Петровић
 Радивоје Урошевић
 Радомир Стојановић
 Раде Кнежевић
 Радомир Мијушковић
 Радмило В.Живковић
 Радисав Богићевић
 Радојица Ћираковић
 Рајо Чогорић
 Ратко Бојовић
 Рајко Слепчевић
 Ристо Димитријевић
 Радивоје Динић
 Раде Јоветић
 Рајко Лежајић
 Раде Глумац
 Радосав Милановић
 Радомир Савић
 Радомир Мићковић
 Ранђел Јовић
 Роса Вековић
 Раде Ристић
 Радомир Жикић
 Ратко Тоскић
 Радослав Петровић
 Растко Николић
 Ранко Вујовић
 Радојко Варагић
 Радован Тодоровић
 Станислав Вуковић
 Станоје Ристић
 Стеван Крстић

Светислав Пешић
 Станиша Додић
 Спиро Мандаловић
 Степа Степановић
 Славка Стефановић
 Светислав Иванчевић
 Стеван Малиновић
 Саво Газдић
 Србољуб Прерадовић
 Славка Станић
 Слободан Петровић
 Стефан Милић
 Светозар Станојевић
 Саво Видовић
 Славољуб Милисављевић
 Светислав Миљковић
 Секула Јовановић
 Стеван Савановић

Светозар Савић
 Стојан Новаковић
 Саво Бјелан
 Станиша Грујић
 Тодор Анђелић
 Тодор Јелић
 Тереза Богићевић
 Тодор Стојановић
 Тодор Вукомановић
 Урош Петровић
 Филип Поповић
 Шпиро Травица
 Чедомир Благојевић
 Хелга Рељић
 Чедомир Здравковић
 Филип Анђелић
 Чедомир Борисављевић
 Чедомир Брадоњић

Напред наведени су били чланови 1952. године, а чланови што следе би били ПРВИ ЧЛАНОВИ, који су платили чланарину од јануара 1951 до маја месеца 1951 године. Вероватно је у мају била прва скупштина, када је почело масовно чланство.

Адам Карапанџић
 Александар Ћосић
 Божидар Латковић
 Војин Беадер
 Гојко Делић
 Гвозден Марушић
 Драгослав Стојадиновић
 Драгутин Живановић
 Душан Поповић
 Жарко Недељковић
 Живка Несторовић
 Живорад Николић
 Ненад Живановић
 Ратко Лазић
 Рајко Лежајић
 Захарија Ђорђевић
 Лабуд Ивановић
 Ленка Лежајић
 Мијат Бардак

Миодраг Марковић
 Михајло Бусија
 Младен Несторовић
 Милисав Миловановић

НИСУ ПЛАЋАЛИ ПОСЛЕ МАЈА
 МЕСЕЦА 1951. ГОДИНЕ

Никола Марчетић
 Петар Дамљановић
 Красоје Нотарош
 Милица Марковић
 М. Симоновић
 Милица Поповић
 Милутин Х. Јанковић
 Спасенија Перовановић
 Славојко Јоргић
 Славољуб Милисављевић
 Хранислав Јанковић

ПРИЛОЗИ ЦРКВИ

ОД 1.МАРТА - 7.ЈУНА 1992.

М.Ружићић	20	Ђуро Сучевић	20
Драгољуб Гвозденовић	20	Б.Кујовић	20
Савка Грујић	20	Душан Кујовић	20
Глигорије Хешков	8	Милан Илић	10
Петар Стејић	20	Мајуновић	10
Станиша Грујић	60	Милош Вукчевић	10
Ракоњац Мирољуб	30	Милан Вукчевић	10
Савка Грујић	20	Светозар Младеновић	10
Глигорије Хешков	20	Д.П.Перић	20
Петар Марковић	30	Спасоје Цвикић	50
Др.Слоб.Филиповић	20	Драгољуб Јовановић	20
Никола Марковић	20	Милица Кулинчевић	10
Зора Шиповац	20	Илија Никић	10
нечитак потпис	20	Душан Симић	10
Софија Духон	20	Журкић Радослав	50
Милица Брдица	20	Милорад Глоговац	50
Драгољуб Карић	40	Марија Живковић	20
нечитак потпис	20	Живадин Петровић	20
Вангел Спасовски	20	Живомир Николић	20
за + Стаменковића	50	Иван Дуловић	10
Милош Дакић	15	Глигорије и Душанка	30
Раде Чулић	20	Вера Пингић	20
Милош Вукчевић	30	Михаило Томић	10
Раде Јовановић	10	Милојко Југовић	10
Радмила Милекић	10	Драгољуб Гвозденовић	20
Др.Слоб.Филиповић	70	Елза Антић	20
Ранко Лемајић	5	Љубомир Ђуркић	30
Радован Шамановић	10	Грк кум	40
Аца Нади	10	Бранко Пеурача	20
Анка Пјевач	10	Б.Ђукић	20
Бранка Живковић	10	Перо Гојковић	17
Бранко Ђорђевић	50	Жика Антонијевић	50
Драган Кондић	10	Александра Јакшић	10
Миле Јовић	20	Савка Крујић	30
Радован Јевић	20	Радомир Стојковић	30
Курјак	10	Никола Вујанић	50
Бели Ђурковић	50	Рајко Роквић	40
Милан и Вера Кљајић	30	Зоран Глоговац	50
Јово Бараћ	20	Милан Цветковић 3000чаша	
Марк Ђурковић	10	Дарко Новаковић	20
Милош Дакић	10	Александра Јакшић	10
С.Матић	20	Драгутин Ивановић	20
Драган Пешић	10	Удружење Бораца "Д.М"	50

ПРИЛОЗИ ЗА СВЕТОСАВНИК

ОД 1.МАРТА - 7.ЈУНА 1992.

Виљко Цвијетић	20	Душан Косановић	5
Љубица Седларевић	10	Драгољуб Јовановић	5
Исо Карлеуша	10	Милан Кнежевић	10
Драгољуб Петровић	10	Обрад Тркља	20
Тома Крчевинац	10	Тихомир Оклобџија	51,99

О ПРИЛОЗИМА ЗА "СВЕТОСАВНИК"

Неки су ме питали: "Где се прилаже за Светосавник"? Ја сам им објашњавао да Светосавник нема свој фонд него се Добровољни прилози уписују у цркви у КЊИГУ ДОБРОВОЉНИХ ПРИЛОГА са назнаком "ЗА СВЕТОСАВНИК".

Трошкове, пак око штампања и поштарине сноси црква, у ствари само материјал за штампање, док само умножавање обавља свештеник. Слагање Билтена се врши обично петком вече, за време пробе фолклора.

УРЕДНИК: о. Драгомир

СРПСКИ ПЕНЗИОНЕРИ У ГРИНЗБАРИ, СЛИКАНИ ПРОШЛЕ ГОДИНЕ

Још увек се они редовно састају сваког уторка око подне. Неуморни Лукић се стара са својом супругом Милком да свако буде задовољан и домаћински дочекан и угошћен. Сада су добили и грејање-па нема зиме.

Речи
које вам
ја рекох
дух су
и живот су.

ГОСПОД ИСУС ПОРУЧИЈЕ:

Небо и земља
ће проћи,
али речи моје
неће проћи.

НЕДЕЉОМ И ПРАЗНИЦИМА
У ХРАМУ СВЕТОГ САВЕ
СЛУЖИ СЕ СВЕТА ЛИТУРГИЈА
СА ПОЧЕТКОМ У 10. ЧАСОВА ИЗЈУТРА

ФОЛКЛОРНА ГРУПА "АВАЛА"
ВЕЖБА НАРОДНЕ ИГРЕ ПЕТКОМ УВЕЧЕ

ЗА СВЕ ВЕРСКЕ ПОТРЕБЕ
ОБРАТИТЕ СЕ СВОМЕ СВЕШТЕНИКУ
О. ДРАГОМИРУ ШИПОВЦУ: 366 8390

ПОМОЗИТЕ ИЗГРАДЊУ ЦРКВЕНИХ ОБЈЕКТАТА

С В Е Т О С А В Н И К

Издање Слободне Српске
Православне Црквеношколске
Општине 'Свети Сава' - Калтон
са благословом Њ.П. Епископа
Аустралијско новозеландског

Г. Василија

.....
Ислази тромесечно

S V E T O S A V N I K

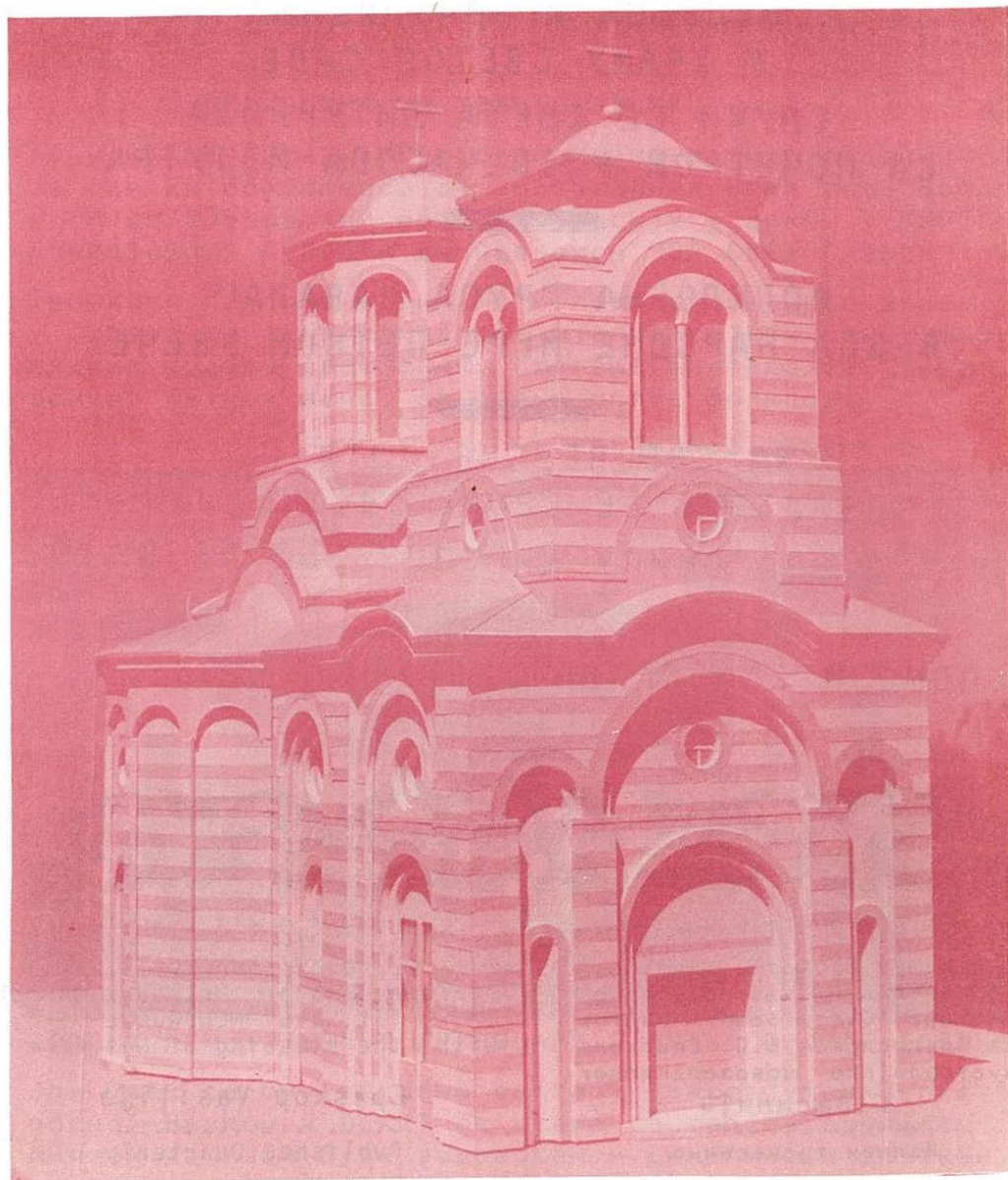
published by
The Free Serbian Orthodox Church
"St. Sava" - MELBOURNE
With the blessing of His Grace

Episkop Vasilije

.....
Published Quarterly

SVETOSAVNIK

SAINT SAVA PARISH PUBLICATION

МОДЕЛ БУДУЋЕ ЦРКВЕ У ГРИНЗБАРИ